

Το συνέδριο της ΓΣΕΕ πραγματοποιήθηκε τελικά με παρουσία αστυνομικών, ασφαλιτών και ΜΑΤατζήδων να κυκλοφορούν εντός και εκτός του συνεδρίου. Το συνδικαλιστικό της ασφάλειας ήταν ένας από τους επίσημους καλεσμένους της ΓΣΕΕ.

Ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός, πραγματοποίησε συνέδριο φαστ τρακ στο πολυτελές ξενοδοχείο ΑΠΟΛΛΩΝ στο Καβούρι Αττικής, με την προστασία της αστυνομίας. Ένα «συνέδριο» χωρίς καμιά συζήτηση και διαδικασία, με τη συμμετοχή του επίσημου πολιτικού κόσμου, ένα συνέδριο «κοινωνικής συμμαχίας» με τον ΣΕΒ, την κυβέρνηση και την εργοδοσία. Ένα **συνέδριο με μοναδικό αντικείμενο την κάλη που νομιμοποίησε τη νοθεία, τους «μαϊμού» αντιπροσώπους, την απροκάλυπτη παρέμβαση των αφεντικών στα συνδικάτα.**

Η δοτή διοίκηση ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΕΑΚ (ΣΥΡΙΖΑ-ομάδα Βασιλοπούλου), πήρε πράσινο φως ώστε να συνεχίσει τη βρώμικη, απεργοσπαστική δουλειά σε βάρος της εργατικής τάξης. Με μπόλικά κρατικά, ευρωπαϊκά κονδύλια και ΕΣΠΑ.

Το συνέδριο της ΓΣΕΕ στο Καβούρι, είναι αποτέλεσμα της προσπάθειας του κράτους και του κεφαλαίου να διαμορφώσουν ένα **διαταξικό συνδικαλιστικό κίνημα**, με τη νοθεία και την εργοδοτική παρέμβαση να αποκτούν μόνιμα χαρακτηριστικά.

Απέναντι σε αυτή την απροκάλυπτη παρωδία, **οι αγωνιστικές δυνάμεις όφειλαν να αποχωρήσουν και να απονομιμοποιήσουν την ταξική συνεργασία.** Αυτό έκαναν οι αντιπρόσωποι των κινήσεων που συμμετέχει η αντικαπιταλιστική αριστερά και το ΝΑΡ. Το ακριβώς αντίθετο έπραξε το ΠΑΜΕ και τα στελέχη του ΚΚΕ.

Η συνθηκολόγηση του ΠΑΜΕ με τον εργοδοτικό, κυβερνητικό συνδικαλισμό της ομάδας Παναγόπουλων, Καραγεωργόπουλων προκαλεί μεγάλη δυσαρέσκεια στους μαχόμενους εργαζόμενους και εργαζόμενες. Για μια χούφτα ψήφους και λίγες έδρες στην κορυφή του αστικοποιημένου συνδικαλισμού, αναιρέσαν μέσα σε λίγες ώρες τις ίδιες τις αποφάσεις που ψηφίζανε:

«Εδώ και τώρα γνήσιο συνέδριο της ΓΣΕΕ, χωρίς νόθους αντιπροσώπους, εργοδότες, ΜΑΤ και κρατική βία! Κανένα συνδικάτο της χώρας να μη νομιμοποιήσει συνέδρια με ΜΑΤ και κρατική βία! Τα συνέδρια των Συνδικάτων είναι υπόθεση των εργατών κι όχι των εισαγγελέων και των αφεντικών», έγραφε η απόφαση που και οι δυνάμεις του ΚΚΕ ψηφίσανε στην ΑΔΕΔΥ.

«Πόλεμος μέχρι τέλους για συνδικάτα εργατών, όχι της κυβέρνησης και των εργοδοτών», βροντοφώναζαν οι αποφάσεις ομοσπονδιών και εργατικών κέντρων που πλειοψηφεί το ΠΑΜΕ.

Κι αντί γι' αυτό;

Το ΠΑΜΕ νομιμοποίησε κανονικά και με το νόμο το συνέδριο – παρωδία (μπήκε στο προεδρείο, στην εφορευτική επιτροπή, συμμετείχε στις εκλογές για διοίκηση, σε όλα).

-Τι κι αν στο ΚΑΒΟΥΡΙ υπήρχαν ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις και ΜΑΤ που απαγόρευαν την είσοδο ακόμα και σε δημοσιογράφους.

-Τι κι αν νομιμοποιήθηκαν όλοι οι νόθοι αντιπρόσωποι και οι «εργοδότες-φυσικά πρόσωπα».

-Τι κι αν κυκλοφορούσαν κανονικά μέσα στο «εργατικό» συνέδριο αστυνομικοί, ασφαλίτες και ΜΑΤατζήδες.

Η ομάδα Παναγόπουλου τα πήρε όλα και δεν έδωσε τίποτα. Το ΠΑΜΕ σύρθηκε σε μια ταπεινωτική υποχώρηση.

Εκτός αν θεωρεί «νίκη» το ότι δεν χαιρέτησε ο Κ. Μητσοτάκης αλλά η Φώφη Γεννηματά, ενώ παραβρέθηκε και εκπρόσωπος της ακροδεξιάς Ελληνικής Λύσης.

Το πρόβλημα του ΚΚΕ και του ΠΑΜΕ είναι στρατηγικό. Προτιμά να είναι «ταξική» συνιστώσα του αστικοποιημένου συνδικαλισμού, παρά να ενταχθεί στην προσπάθεια στρατηγικής και οργανωτικής ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος, με τον δημοκρατικό συντονισμό πρωτοβάθμιων σωματείων, με το οριστικό διαζύγιο από τη συνύπαρξη με τους εργοδοτικούς συνδικαλιστές. Προτιμά τις έδρες στη ΓΣΕΕ του Παναγόπουλου παρά την αγωνιστική, ταξική, δημοκρατική ενότητα και συντονισμό για την αντεπίθεση των εργατικών δικαιωμάτων. Προτιμά τις μάχες για την εργατική «ανακούφιση» παρά το συνεκτικό πλαίσιο και σχέδιο ανατροπής της κερδοφορίας του κεφαλαίου, της δημοσιονομικής δικτατορίας της ΕΕ, του αντεργατικού οπλοστασίου των αστικών κυβερνήσεων. Προσπαθεί μάταια να φρενάρει την ένταση των αντεργατικών αναδιαρθρώσεων του ολοκληρωτικού καπιταλισμού και όχι να συμβάλλει σε κίνημα

εργατικής χειραφέτησης και κομμουνιστικής προοπτικής.

Γι αυτό και αποκλιμακώνει - «παλικαρίσια» πάντα! - τις απεργίες με απογευματινά συλλαλητήρια κομματικού μηχανισμού, γι αυτό συμπορεύτηκε με τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ τόσο στην «απεργία» της κοινωνικής συμμαχίας όσο και στην αποκλιμάκωση της 2 Οκτώβρη για τον αντισυνδικαλιστικό νόμο.

Αυτή η ΓΣΕΕ δεν νομιμοποιείται από τους αγωνιστές. Η απευθείας παρέμβαση της εργοδοσίας, η άμεση επέμβαση του κράτους στα συνδικάτα δεν θα νομιμοποιηθεί στον εργαζόμενο κόσμο. Το ΠΑΜΕ ανέλαβε σήμερα ιστορική ευθύνη για το φιλί ανάσας στην προδοτική, εργοδοτική ηγεσία της ΓΣΕΕ.

Ή με το κεφάλαιο ή με τους εργάτες.

Τα βήματα υπέρβασης του υποταγμένου συνδικαλισμού, με συνδικάτα αυτοτελή και στα χέρια των εργαζομένων, ο συντονισμός τους σε απεργιακές και αγωνιστικές πρωτοβουλίες, η μάχη για την ανατροπή της πολιτικής που συνεχώς στραγγίζει τον εργαζόμενο και αδιάκοπα πλουτίζει τον “πλούτο”, είναι πλέον αποκλειστική ευθύνη των δυνάμεων της εργατικής χειραφέτησης.

Το σκουριασμένο παρελθόν δεν θα ξαναγυρίσει.

Εργατική Επιτροπή του ΝΑΡ για την ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
26/2/2020